

ನೀಲನ ಕಥೆ

ಆವಾಗೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಅಂಗಳ ರಸ್ತೆ ಹಳ್ಳದ ತುಂಬ
ನೀರು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?
ಮಳೆ ಹುಯ್ಯು ಬಂತು.

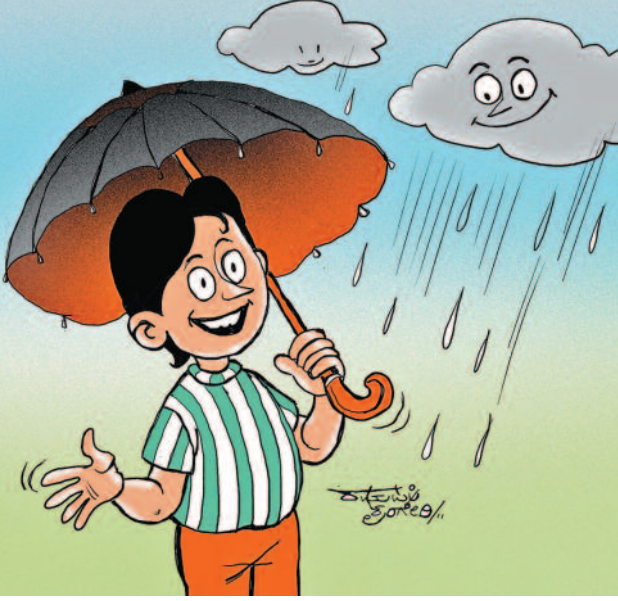
ಆವಾಗೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಸುರಿಯೋ ಮಳೆ
ಈಗ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?
ಮೋಡದಿಂದ ಬಂತು.

ಆವಾಗೆಲ್ಲ ಆಕಾಶಲ್ಲಿ
ಮೋಡ-ಗೀಡ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ
ಈಗ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಬಂತು
ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ತಂತು.

ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ
ತುಂಬ ನೀರು ಭಾರಿ ಜೋರು
ಸಮುದ್ರ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?
ಹೊಳೆ, ಹಳ್ಳ ಹರ್ದು ಹರ್ದು
ಹೋಗಿ ಸೇರಿ ನಿಂತು

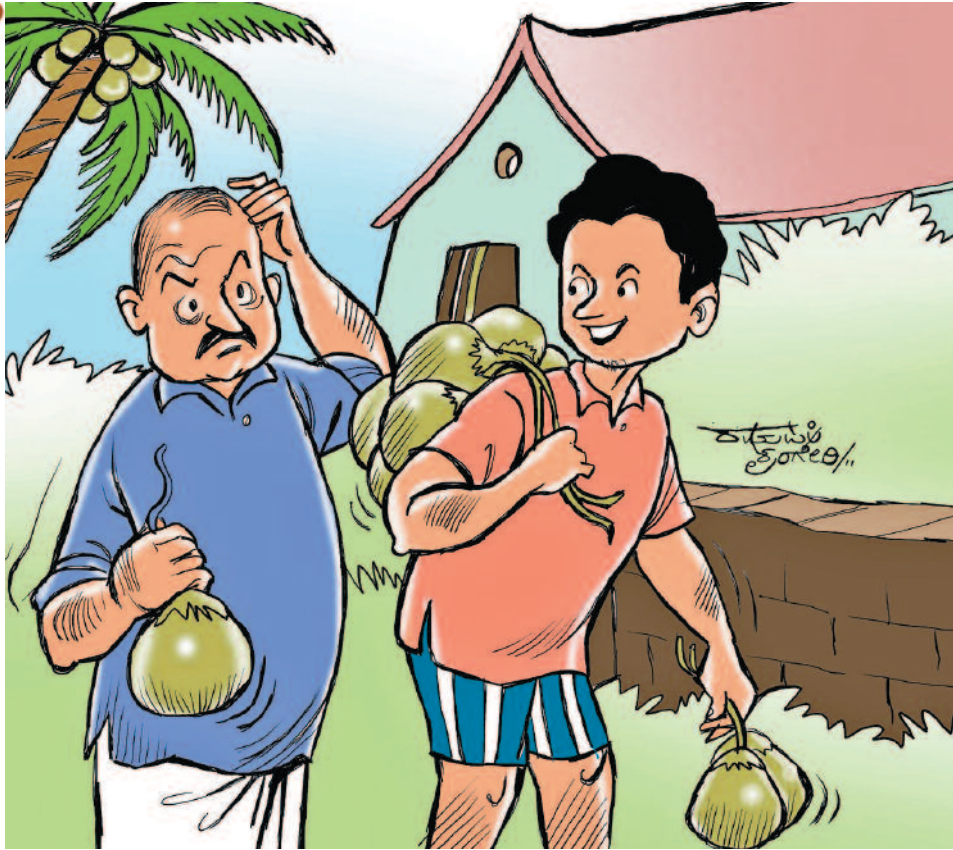
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಮೋಡ ಬಂತು
ಮೋಡದಿಂದ ಮಳೆ ಬಂತು
ಹೊಳೆ ಬಂತು ನದಿ ಬಂತು
ಸೇರಿ ನಿಂತು ಸಮುದ್ರ ಬಂತು
ಎಂಥಾ ಚಿಂದ ಆಟ
ಕೂಡಿ ಕಲಿಯೋ ಪಾಠ!

-ಗಣೇಶ ಹೊಸ್ಮನೆ

ಶುನುಂತ್ರ

ದವನಪುರದ ವೆಂಕಪ್ಪ ಎಂಜಲು ಕೈಯಿಂದ ಕಾಗೆ ಓಡಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮರಳು ಮಾಡಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಕಳಸುವ ಕಡು ಜಿಪುಣ ಸ್ವಭಾವದವನು. 'ಜೀನ ವೆಂಕಪ್ಪ' ನಂದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯೊಂದರ ಅಗತ್ಯ ಬಿತ್ತು. ಕಾಸು ಬಿಚ್ಚಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತರುವವನೇ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ಒಂದು ತೆಂಗಿನ ಮರವೇನೋ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಯಿಗಳೂ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆದರೇನು? ವೆಂಕಪ್ಪನಿಗೆ ಮರ ಹತ್ತಲು ಬಾರದು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು, ಹೋಗುವ ಬರುವ ಪರಿಚಿತ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕರೆದು, ಮರ ಹತ್ತಲು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ನೋಡಿದ, ಆದರೆ ಇವನ ಓಸುಣ ಬುದ್ಧಿಯ ಪರಿಚಯವಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅವರಾರೂ ವೆಂಕಪ್ಪನ ಕರೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೊಬ್ಬ ಯುವಕ ಬಂದ, 'ತಮ್ಮಾ, ತಮ್ಮಾ, ನಿಂಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರ್ತದಪ್ಪ ಈ ತೆಂಗಿನ ಮರ ಹತ್ತಿ ಒಂದೇ ಒಂದೆ ಕಾಯಿ ಕೆಡವಪ್ಪಾ' ಎಂದು ಗೋಗರೆದ ವೆಂಕಪ್ಪ. ಆ ತರಣ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ, ವಿಧೇಯ ಭಾವದಿಂದ ಸರ ಸರನೆ ಮರವೇರಿದ. ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು, ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯ ತೊಡಗಿದ. 'ಅರೆರೆ, ಸಾಕು ನಿಲ್ಲೋಯಪ್ಪಾ ನನಗೊಂದೇ ಒಂದು ಕಾಯಿ ಬೇಕಿತ್ತುಷ್ಟೆ' ಎಂದು ವೆಂಕಪ್ಪ ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದ ಆ ಯುವಕ. ವೆಂಕಪ್ಪನ ಕಿರುಚಾಟ ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದವನಂತೆ ಆ ಹುಡುಗ ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯನ್ನು ವೆಂಕಪ್ಪನ ಕೈಗಿರಿಸಿ, 'ತಗಳಿ ಇದು ನಿಮ್ಮು, ನೋಡಿ ನೀವು ನನ್ನ ಕರೆದಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೊಂದು,

ನಾನು ನೀವು ಕರೆದ ಕೂಡೆ ಬಂದ್ಲಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೊಂದು, ಮರ ಏರಿದ್ಲಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೊಂದು, ಕಾಯಿ ಕಿತ್ತೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೊಂದು, ಮರ ಇಳಿದ್ಲಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೊಂದು, ನೀವಾಗಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾದ್ಲೊಂದು, ನಾನಾಗಿ ತಗೋ ಬೇಕಾದ್ಲೊಂದು ಒಟ್ಟು ಏಳು ಕಾಯಿ ನನ್ನವು' ಎಂದವನೇ ಕಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟೇ ಹೋದ.

ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ ಬಾಯಿಂದ, ನಮ್ಮ 'ಜೀನ ವೆಂಕಪ್ಪ' ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ.

- ಡಿ.ಎ. ನಳಿನಕುಮಾರಿ, ದಾವಣಗೆರೆ